

عنوان مقاله:

بررسی چالش ها و عواهل محدود کننده در عدم استفاده از بام های سبز در ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی سالمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

عمران کهزادی سیف آباد - استاد یار گروه معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه شهرها باعث از بین رفتن محیط های طبیعی شده است. ایجاد و توسعه فضای سبز نقش مهمی در زندگی تمام موجودات از جمله انسان دارد و در واقع جایگزینی برای محیط طبیعی از بین رفته در هنگام ساخت و ساز است. ارزش افزوده بالای زمین و پایین بودن مساحت فاضی سبز باعث شده تا استفاده از فناوری بام سبز در کلان شهرهای ایران به علت بهبود و پایداری کیفیت محیط های شهری گزینه مناسبی به نظر می رسد متأسفانه این طرح با وجود کارکردهای بالقوه قابل توجه آن بیشتر در حد ایده در مدیریت شهری باقیمانده است که با افزایش مشکلات دنیای مدرن، سامانه های پایدار در اولویت سیاست کشورهای توسعه یافته قرار گرفته و کشورهای در حال توسعه مانند ایران نیز هم اکنون در پی اجرای سیاست ها در جهت حل مشکلات مختلف فرهنگی، اجتماعی، زیست محیطی هستند. موضوع بام سبز در کشور ما موضوع جدیدی نیست. اما سامانه بام سبز موضوعی می باشد که مزایای مربوط به آن در گرو استفاده گسترده و کلان آنها می باشد. اگرچه بام های سبز در کشورهای اروپایی تبدیل به جزء بسیار معمول و جدایی ناپذیر ساختمان ها شده و در کشورهای آسیای شرقی و آمریکای شمالی هم به عنوان عنصری جدید پدیدار شده اند. در واقع بام سبز استفاده از فضاهای بلااستفاده و بی روح ساختمان های شهری در جهت ایجاد کله های سبز می باشد. این امر علاوه بر جنبه زیباشناختی شهر موجب تلطیف هوا و کاهش آلودگی و نهایتاً بهبود شرایط زیست محیطی ساکنان شهر می گردد. نتیجه آنکه علت عدم توسعه بام های سبز در ایران شامل عوامل کلان مانند عدم حمایت سازمان های دولتی و خصوصی و فقدان الگوهای ساخت جهت تضمین سرمایه گذاری در این زمینه می باشد.

کلمات کلیدی:

بام سبز، فضای سبز، توسعه بام سبز، زیباشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505365>

